

«Եկե՛ք ինձ, բոլոր հոգնածներ ու բեռնավորվածներ»:

Մատթևոս 11:28

Բարի լուր

ՕԳՈՍՏՈՍ 2024, N7 (160)

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԱՎԵՏԱՐԱՆԻ ՀԱՎԱՏՔԻ ՔՐԻՍՏՈՆՅԱՆԵՐ

ԱՄՍԱԳԻՐ

Օգոստոս 2024, N7 (160)

Լույս է տեսնում 2009թ. մայիսից

ԱՅՍ ՀԱՄԱՐՈՒՄ ԿԱՐԴԱՑԵՐ

ՄԱՄԻԿՈՆ ՀԱՋԱՐԹԱՆ

Օրհնէ Տերը, ով իմ անձս 1

Մ. ԼԻՏՎԻՆՉՈՒԿ

Ասորի Նեեմանի գաղտնիքը 6

ՉԱՐԼՋ ՍՊԵՐՋԵՆ

Դուք ընտիր ազգ եք 10

ԺԱՔ ՍԵՎԵՑԵՐ

Վկայություն 12

Ջանիկ եղբոր վկայությունը

16

Միտելի՛ ընթերցողներ, խնդրում ենք աղոթել, որ թերթի միջոցով տարածվի Ավետարանի Բարի Լույրը, ու ցանկեն ճշմարտության սերմերը, որպեսզի մարդիկ դառնան Աստծուն և Հավիտենական Կյանք ունենան:

Միտելի՛ ընթերցողներ, խնդրում ենք ձեր դիտողությունները, առաջարկությունները ու նվիրատվությունները ուղարկել խմբագրություն: Մենք սիրով հաշվի կառնենք ձեր արձագանքները: Էլ. հաղպե՛ք info@barilur.org

ՕՐՅՆԵ՛Ց ԵՐՈՒ, Ո՛Վ ԻՄ ԱՆՁՍ

«Ով իմ անձս, օրհնէ՛ Տէրը, Ու այն ամէնը որ իմ ներսիդիս է՝ անոր սուրբ անունը: Ով իմ անձս, օրհնէ՛ Տէրը, Եւ անոր բոլոր բարերարութիւնները մի մոռնար: Որ կը քաւէ բոլոր անօրէնութիւններդ, Ու կը բժշկէ քու բոլոր հիւանդութիւններդ: Որ կը փրկէ քու կեանքդ ապականութենէ, Եւ կը պսակէ քեզ ողորմութիւնով ու գթութիւնով: Որ կը լեցնէ քու ծերութիւնդ բարութիւնով, Ու քու մանկութիւնդ արծիւին պէս կը նորոգուի: Տէրը արդարութիւններ ու իրաւունքներ կ'ընէ Բոլոր գրկուածներուն» (Սաղմոս 103:1-6):

Այս Խոսքերը խիստ անհատական են, հատկապէս, երբ ասում է. «Եւ անոր բոլոր բարերարութիւնները մի մոռնար»: Ինչու՞ է ասում՝ մի մոռնար, որովհետեւ մարդիկ կան, որ չեն գնահատում, մոռանում են Ամենակարողի արած բարությունները: Երբեմն կնոջս ասում եմ. «Դուք, որ դրախտից էիք դժգոհ, մեզանից կարող եք գոհ լինել»: Ինչ սխալ կամ պակաս բան կար դրախտում... Ադամին ստեղծեց, Եվային էլ նրան որպէս կին տվեց... Ինչ եք կարծում՝ Եվան կարող էր տգեղ

լինել: Իհարկէ, որ ո՛չ, չէր կարող տգեղ լինել, քանի որ նա առանց մեղքի էր ստեղծված:

Եղբայրներ, քույրեր, եկե՛ք մի փոքր խորհենք «անոր բոլոր բարերարութիւնները մի մոռնար» Խոսքի վրա: Բարերարությունը մոռացող մարդուն ապերախտ են անվանում. նա չի գնահատում իրեն արված բարությունը: Երբ զավակները գնահատում են ծնողների արածները, ծնողներն ավելի շատ են անում, քան կարող են: Եթե ծնողն ուրախանում է երեխաներից շնորհակալության խոսքեր

լսելիս, առավել ևս՝ Հայր Աստված:

Աստվածաշնչի բոլոր պատմությունները մեզ օրինակի համար են գրված. 10.000 տաղանդը մեր օրերում էլ ահռելի գումար է, բայց տերը ներեց իր ծառային, իսկ վերջինս իր ծառայակցի 100 դահեկան պարտքը չներեց: Ստացվում է, որ նա անգութ ու ապերախտ մեկն էր: Սիրելիներ, չներողի վերջը սարսափելի է լինում: Շնորհակալ, գոհացող սրտի համար գրված է. *«Շնորհակալություն մատուցանողը զիս կը փառաւորէ. Ու իր ճամբուն զգուշացողին Պիտի ցուցնեն Աստուծոյ փրկութիւնը»* (Սաղմ. 50:23): Աստծո բարկությունը պիտի իջնի մարդկանց բոլոր անիրավությունների ու ամբարշտության վրա, քանի որ Աստծուն ճանաչելով՝ Աստծո պես չփառավորեցին ու շնորհակալ չեղան: Աստծուն ճանաչում են, բայց Աստծո ուզածի պես չեն փառավորում, դրա համար էլ Տերը նրանց մատնում է անարգ կիրքերի:

Սիրելի՛ Աստծո ժողովուրդ, հավատացյալը կես գոհացող, կես դժգոհող չի լինում. նա կամ գոհացող է, կամ դժգոհող:

Մոտենում են ինձ երիտասարդ քույրեր. «Մամիկոն եղբայր, մենք ընտանիք ենք ուզում կազմել, բայց առաջարկություն անելը մեր կողմը չէ», իսկ մարդիկ էլ կան, որոնց

Աստված ողորմություն է արել, ամուսնացել են, բայց չեն գնահատում իրենց արված ողորմությունը: Քույրեր ջան, գնահատե՛ք ու գոհացե՛ք, որ դուք ամուսին և ընտանիք ունեք:

Սիրելիներ, գնահատողը գնահատում է, չգնահատողը տրտնջում ու դժգոհում է: Ինչու՞ իսրայելցիները չհասան Քանանի երկիր, հապա անապատի մեջ ընկան. տրտունջի պատճառով: Նրանք եգիպտոսից դուրս գալու օրվանից ոչ մի հոգս չունեին. Տերը ծովը ճեղքեց ու նրանց ցամաքով անցկացրեց, գիշերը կրակի սյունն էր նրանց առաջնորդում, ցերեկը՝ ամպի, այսինքն՝ Աստծո ներկայությունը միշտ նրանց հետ էր, ո՛չ կարում էին, ո՛չ կտրում, ո՛չ ցանում էին, ո՛չ հնձում... Նրանց բոլոր կարիքները Տերն էր հոգում երկնքից: Իսկ նրանք ի՞նչ արեցին. ապստամբեցին Տիրոջ դեմ և տրտնջացին:

Հին Ուխտի համաձայն՝ մեղքի համար հնարավոր էր նույնիսկ հազար արջառ զոհաբերելին, բայց կար նաև շնորհակալության զոհ, որովհետև գրված է՝ աղոթք, աղաչանք՝ գոհությունով մեկտեղ: Եթե աղոթում ու աղաչում ես, բայց գոհությունը չկա, աղոթքդ կիսատ է: Եթե մեկին բարություն եք անում, գիտե՛ք՝ ինչ է կատարվում. նախ

դուք ձեզ համար եք անում և վարձք կունենաք երկնքում, իսկ այն անձի սրտում, ում դուք օգնում եք, Աստծուն գոհություն տալն է շատանում, քանի որ այսպես է գրված. «...տեսնեն ձեր բարի գործերն ու փառավորեն ձեր Հայրը, որ երկնքում է»: Աստծուն հաճելի է, որ թե՛ եկեղեցին, թե՛ անհատները միշտ փառավորեն Իրեն:

Մեր Քրիստիներին պատանի հասակում ուղարկեցինք ասեղնագործություն սովորելու: Նրա հետ այդ խմբակում սովորում էր նաև մի աղջիկ, որի հայրը հոգեկան հիվանդ էր, մայրը ավտովթարից մահացել էր: Այդ ընտանիքի մեծը այդ աղջիկն էր, մյուս երեք եղբայրները նրանից փոքր էին: Քանի որ հայրը հիվանդ էր, նրանց տատն էր խնամում: Ամեն անգամ գնում, սընունդ էինք տանում, գումարով էինք օգնում: Այդ երեխաների տատը մեզ նման հավատացյալ չէր, բայց Աստվածավախ կին էր: Հերթական անգամ մտանք տուն, միջանցքում տվեցինք սննդամթերքը, հետո գումարը փոխանցեցի տատիկին... Ես առաջին անգամ այդպիսի բան տեսա. նա այդ գումարը ձեռքը բռնած, ձեռքերը վեր բարձրացրեց ու բարձրաձայն ասաց՝ Փաննա՞ք Քեզ, Տեր Աստված: Մարդիկ սովորաբար վերցնում են օգ-

նությունը, շնորհակալություն են հայտնում տվողին, ապա նոր փառք տալիս Աստծուն, բայց այդ տատիկը վերցնելուն պես փառքը տվեց Փառաց Տիրոջը: Ես այդ մասին պատմեցի Գերմանիայում անցկացվող կոնֆերանսում, և ներկաներից մեկն այնքան էր ազդվել այդ կնոջ արարքից, որ ինձ գումար տվեց, որպեսզի փոխանցեմ այդ ընտանիքին:

Ես խնդրում եմ ձեզ, գոհացող սիրտ ունեցեք:

Հիշում եք, երբ Աստված Սամուել մարգարեին ուղարկեց՝ Հեսեի որդիներից մեկին թագավոր օծելու: Տանեցիները նույնիսկ հարկ չհամարեցին Դավիթին կանչել դաշտից, բայց Աստծո ընտրածը Դավիթն էր: Երբ Դավիթը մեղք գործեց Ուրիայի կնոջ հետ, ուշադրություն դարձրեք Աստծո մոտեցմանը. Տերը հիշեցնում է, թե ո՞վ էր Դավիթը, և որտեղից Տերը հանեց նրան. «*Զօրաց Տէրը այսպէս կ'ըսէ. Ես քեզ փարախէն, ոչխարներուն ետեւէն, առի, որպէս զի իմ Իսրայէլ ժողովուրդիս վրայ առաջնորդ ըլլաս. եւ ուր որ կ'երթայիր՝ քեզի հետ էի. և քու առջեւէդ բոլոր թըշնամիներդ կոտորեցի, ու երկրի վրայ եղող մեծերուն անուանը պէս քու անունդ մեծցուցի* (Բ Թագ. 7:8-9): Նույնպես էլ մեզ՝ Աստված

հիշեցնում է, թե մենք ով էինք, ինչ տղմալից գուրի մեջ էինք, երբ Նա մեզ գտավ և ազատեց: Տեսե՛ք՝ ինչ ասաց Տերը Պողոս առաքյալին. «Ես քեզ ուղարկում եմ՝ նրանց աչքերը բանալու»: Մենք կույր էինք, Տերն իր Խոսքով մեր աչքերը բացեց, խավարից Լույսի հանեց, սատանայի իշխանությունից ազատեց, մեզ մեղքերի թողություն շնորհեց ու Աստծուն դարձրեց: Իսկ դուք հիշու՞մ եք, թե դու՛ք ով եք եղել մինչև Տիրոջը դառնալը: Ասում են, որ մի թագավոր է եղել, ով աղքատությունից բարձրացել ու թագավոր էր դարձել, բայց այն ցնցոտիները, որ իրեն հանդերձի տեղ էին եղել, չէր նետել, պահել էր: Եվ ժամանակ առ ժամանակ բացել, նայել է, որպեսզի չմոռանա, թե ինքն ով է եղել, որ ուրիշներին չանարգի և միշտ գոհանա Աստծուց: Բայց ավելի հաճախ պատահել են այնպիսիները, որոնք որոշակի աստիճանի են հասել ու մոռացել են իրենց ով լինելը:

Հիշում եմ ԴՈՍԱԱՖ-ի դպրոցում աշխատանքի տեղավորվելը շատ դժվար էր. այնտեղ մի երիտասարդ ուսուցիչ կար: Քանի որ այդ երիտասարդը փրկել էր մի պաշտոնյայի որդու (որդին ջրատարն էր ընկել), այդ անձը, որպես շնորհակալություն, իր որդուն փրկողին աշխատանքի էր տեղավոր-

րել այդտեղ և միշտ ամեն բանով օգնում էր նրան:

Ավետարանում մարդկային շնորհակալության բազում դեպքեր են նկարագրված, բայց կան նաև հակառակ օրինակներ. տասը բորոտներից, որոնց Տերը բժշկեց, միայն մեկը ետ եկավ շնորհակալություն հայտնելու: Քառասունութ տարվա անդամալույծին բժշկեց ու ասաց, որ էլ մեղք չգործի: Հիսուսը շնո՜ղ-շատերին բժշկեց, բայց բոլորը չէ, որ ապաշխարեցին: Տիրոջ արած բարերարությունները մի մոռացեք, սիրելիներ, միշտ գոհացեք Նրանից: Սաղմոս 148-ի առաջին Խոսքից գրված է.

«Օրհնեցէք Տէրը երկինքէն. Օրհնեցէք զանհկա բարձր տեղերուն մէջ: Օրհնեցէք զանհկա, ով անոր բոլոր հրեշտակները. Օրհնեցէք զանհկա, ով անոր բոլոր զորքերը: Օրհնեցէք զանհկա, ով արեգակ ու լուսին. Օրհնեցէք զանհկա, ով բոլոր փայլուն աստղեր: Օրհնեցէք զանհկա, ով երկնից երկինք Ու երկինքէ վեր եղող ջուրեր: Թող Տէրոջը անունը օրհնեն. Լեռներ ու բոլոր բլուրներ, Պտղատու ծառեր ու եղևիններ, Գազաններ ու բոլոր անասուններ, Սողացողներ ու թևաւոր թռչուններ, Երկրի թագաւորներ և բոլոր ազգեր, Իշխաններ ու երկրի բոլոր դատաւորներ, Երիտասարդներ և

կոյս աղջիկներ, Ծերեր ու տղաքներ. Թող Տէրոջը անունը օրհնեն...»:

Մի ավետարանիչ կա՝ Դիմիտրի Բեսպալով. նա պատմում էր, որ մի քահանա տանը խոսող թութակ է ունեցել, և որպեսզի թութակը չփախչեր, ժամանակ առ ժամանակ պետք էր նրա թևերի փետուրները քաշել: Որոշ ժամանակ է անցնում, քահանան մոռանում է փետուրները քաշել: Ու մի օր թութակը փախչում է: Քահանան մըշտապես երգել ու փառավորել էր Տիրոջը, թութակն էլ մշտապես լսել էր: Ու մի օր էլ մարդիկ անտառի կողքով անցնելիս լսում են, որ մի ամբողջ երգչախումբ փառաբանության երգեր է երգում: Բանից պարզվում է, որ այդ անտառում վայրի թութակներ են եղել, և այս քահանայի թութակն այնքան է այդ երգերը երգել, որ բոլորը սովորել են ու արդեն միասին փառաբանում են Աստծուն:

Աստված մեզ մեր ահավոր կյանքից բերեց եկեղեցի, Սուրբ Հոգին տվեց, որդեգրեց, մեր անունը գրեց Կենաց գրքի մեջ, բայց այդքան բանից հետո մարդիկ եղան, որ եկեղեցին՝ Տիրոջ մարմինը, մասնատեցին: Գիտե՞ք ինչքան ծանր մեղք է դա: Ինչ պատասխան պիտի տան, ինչպե՞ս պիտի արդա-

րանան, չէ՞ որ, ինչպես Պետրոս առաքյալն է ասում, «մեզ փառքով, առաքինությունով հրավիրեց» և տվեց ամենամեծ ու պատվական խոստմունքները, որպեսզի Աստվածային Բնությանը հաղորդ լինենք: Ա Թագավորաց 2:25 – ում Հեղի քահանան իր որդիներին այսպիսի Խոսքեր է ասում. «*Եթե մարդ մը մարդու դէմ մեղք գործէ, անոր դատաստանը Աստուած կը կտրէ. բայց եթե մարդ մը Տէրոջը դէմ մեղք գործէ, անոր համար ո՞վ աղաչանք պիտի ընէ*»: Տիրոջ եկեղեցին բաժանողը, ով էլ որ լինի, դատապարտություն պիտի կրի:

Ա Մնացորդաց 29:10-16-ում կարդում ենք. «*Եւ Դաւիթ բոլոր ժողովքին աչքին առջև Տէրը օրհնեց. ու Դաւիթ ըսաւ. Ով Տէր, մեր հօրը Իսրայէլի Աստուածը, յաւիտենից մինչև յաւիտենս օրհնեալ ես: Ով Տէր, մեծութիւնը, զօրութիւնը, փառքը, պայծառութիւնը ու վայելչութիւնը քուկդ է. քանզի բոլոր երկինքի ու երկրի վրայ եղածը քուկդ է. ով Տէր, թագաւորութիւնը քուկդ է, ու դուն իբրև գլուխ ամենէն բարձրացեալ ես: Եւ հարստութիւնը ու փառքը քեզմէ է, ու ամենուն իշխանը դուն ես. և զօրութիւնը ու կարողութիւնը քու ձեռքիդ մէջ է, և ամենը մեծցը-*

նելը և ուժով ցնելը քու ձեռքդ է: Եւ հիմա, ով մեր Աստուածը, քեզի գոհութիւն կու տանք, ու քու փառաւորեալ անունդ կ'օրհնենք...»

Սիրելիներ, մի՛ մոռացեք, միա-

բան օրհներ, փառավորեք ու գոհացեք Տիրոջից և կտեսնեք, թե Տիրոջ ներկայութիւնն ինչպէս կլցնի ձեզ:

Մամիկոն Ղազարյան

ԱՍՈՐԻ ՆԵՆՄԱՆԻ ԳԱՂՏՆԻՔԸ

«Ու եղաւ որ երբ ինք քաղաքի մը մէջ էր, ահա մարդ մը բորոպութիւնով լեցուն՝ երբ Յիսուսը տեսաւ, երեսի վրայ իյնալով աղաչեց անոր ու ըսաւ, Տէր, եթէ ուզես՝ կրնաս զիս մաքրել» (Ղուկ. 5:12):

Սուրբ Գրքի ԴԹագավորացում կա մի պատմութիւն. «Եւ Աստուծոյ թագաւորին զօրագլուխը Նենման իր տէրոջը առջև մեծ ու յարգելի մարդ մըն էր, քանզի Տէրը անոր ձեռքով Աստուծոյ փրկութիւն տուեր էր. ու այս մարդը զօրաւոր կտրիճ մըն էր, բայց բորոտ էր» (ԴԹագ. 5:1):

Բորոտութիւնն անբուժելի և մահացու հիվանդութիւն է, որը խոցում է մարդուն: Այդ հիվանդութեան ախտանիշներն հայտնվեցին Նենմանի՝ այդ բարձրաստիճան

պաշտոնյայի մարմնին՝ հանդերձների տակ:

Կարելի է պատկերացնել Նենմանի և նրա ընտանիքի անդամների սարսափը, քանի որ մի որոշ ժամանակ հետո այն հնարավոր չէր լինի թաքցնել: Այդ ժամանակ նրան կվտարեն հասարակութիւնից, կզրկեն բոլոր բարիքներից, կմատնեն մոռացության, և նա կմեռնի անհայտության մէջ: Բայց առայժմ դա գաղտնիք է՝ աշխարհի այդ ժամանակվա հզորներից մէկի՝ Նենմանի գաղտնիքը:

Սուրբ Գրքում բորոտությունը նաև մեղքի սիմվոլ է: Մեղքը բորոտության նման ուտում-մաշում է մարդու հոգին և հասցնում անխուսափելի մահվան: Դա տիեզերական անփոփոխ օրենք է: Հակոբոս առաքյալը գրում է. *«Սակայն ամէն մէկը կը փորձուի՝ իր ցանկութիւններէն հրապուրուած ու խաբուած. Անկէ ետեւ ցանկութիւնը յղանալով՝ մեղք կը ծնանի, և մեղքը որ կատարուի՝ մահ կը ծնանի»* (Յակ. 1:14-15):

Այսօր կյանքում շատերն են հասնում մեծ հաջողությունների. կարիերայի սանդուղքով արագ վեր են բարձրանում, կամ երկրային մեծ հարստության են տիրանում, կամ ունենում են անսահման իշխանություն և ազդեցություն: Նաև պատահում է, որ մարդկային կյանքում հանդիպում են այս երեք «հաջողությունները» միասին: Եվ մարդկանց թվում է, թե իրենք կարողացել են ամեն բան ճիշտ կատարել. լավ ընտանիք ունեն՝ կինը կյանքի հավատարիմ ընկեր է ու աջակից, երեխաները սովորում են լավագույն քոլեջներում կամ համալսարաններում, ունի պատիվ ու հարգանք...

Բայց հաճախ մարդիկ գլխի էլ չեն ընկնում, թե ինչ սարսափելի գաղտնիքներ կարող են ունենալ այդ անձինք: Հաճախ չենք էլ պատ-

կերացնում, թե թանկարժեք, շքեղ մեքենաների մզացրած ապակիների, փայլուն կազմերով ամսագրերի, գովազդային բուկլետների, բրենդային հագուստների ու արդուզարդերի ետևում մարդիկ մեղքերի ինչ սարսափելի խոցեր, մահացու ինչ հիվանդությունների ախտանշաններ են թաքցնում:

Ցավալի է, բայց Քրիստոսի եկեղեցուց դուրս մարդիկ ախտահարված են հոգևոր և մարմնավոր բորոտությամբ: Այն կարող է դրսևավորվել զանազան կերպերով: Օրինակ, մեկը բարձր պաշտոնյա է: Նա պատասխանատվություն է կրում իր հիմնարկի արտադրության և բազում մարդկանց համար: Նա պրոֆեսիոնալ է, նա վաղուց հարգանք ու պատիվ է ձեռք բերել, հաստատ քայլերով առաջ է գնում, սակայն «ոսկե հանդերձանքի» տակ հայտնվել են բորոտության նշաններ... Գնալով ավելի դժվար է դառնում առավոտյան քնից արթնանալը և իրեն կարգի բերելը՝ «գիշերային խորհրդակցություններից» ու «գործնական հանդիպումներից» հետո, որոնք առանց ակոհոլի չեն անցնում: Եվ իրենք իրենց արդարացնելու համար մրտաձուլ են. «Ոչինչ, դա է մարդկանց ու գործընկերների հետ շփվելու ձևը»: Իսկ հետո արդեն առանց ոգելիցի դժվար է լինում

համբերել մինչև կեսօր, որովհետև դողում են ձեռքերը... Ակկոհովիզմ, կախվածություն, մեղքի գերություն: Շուտով «բորոտության նշանները» բացահայտ կերևան բոլորին՝ պաշտոնի, դիրքի կորուստ, ընտանիքի քայքայում, թշնամիները կչարախնդան, հարազատները կլացեն, հավատարիմ աջակիցները ու ընկերները կսկսեն շրջանցել: Մարդկային երջանկության երազանքների կործանումն անխուսափելի կլինի: Շուտով ամեն ինչ կդառնա անիմաստ՝ գորշ ու ճնշող, որն էլ կբերի անխուսափելի մահվան: Բայց առայժմ այն ուղղակի «Նեեմանի գաղտնիքն է»:

Ինչո՞ւ է կաղնե թանկարժեք սեղանի ետևում նստած հարգարժան անձը ատրճանակի կրակոցով վերջ տալիս իր կյանքին: Կրիմինալ պարզաբանումներ, պարտքեր, մրցակցություն: Ո՛չ, մարդն ինքն է կյանքի հետ իր հաշիվները փակում: Բորոտությունը նրա կյանքում հայտնվում է ՄԻԱԿ ՁԻԱՀ-ի (ՍԴԻԴ) տեսքով՝ որպես անառակության և շնության արդյունք:

Որպես կանոն, եթե դուք ձեր «բորոտության» դեմ ոչինչ չեք անում՝ հուսալով, որ ինքն իրեն կանցնի, մահացու ախտը շուտով անցնում է ձեր հարազատներին: Եթե ծնողները մեղքի կյանքով են

ապրում, զավակները նույնպես հետևում են նրանց օրինակին: Ումանք կարող են ասել. «Ո՛չ ես, ոչ իմ կինը արատներ չունենք, ում են քաշել մեր երեխաները»: Բայց, սիրելիներ, եթե դուք Աստծուն չեք ճանաչում, ուրեմն դուք չունեք Աստծո պաշտպանությունը ձեր զավակների համար: Եթե դուք չեք աղոթում ձեր զավակների համար, խավարի անտեսանելի ուժերն անպայման կաշխատեն գողանալ, փախցնել այն, ինչը ձեզ թանկ է՝ ձեր երեխաներին, իսկ նրանց միջոցով «կհասնեն» նաև ձեզ:

Հաճախ հարուստներն իրեց զավակների անվտանգությունն ապահովելու համար թիկնապահներ են վարձում: Բայց զուր են մարդկային ջանքերը, եթե գործ ունեն դիվային ուժերի հետ:

Այդ ուժերն այս աշխարհում գործում են իրենց ծառաների միջոցով: Երեխային կարող են թմրանյութեր առաջարկել դպրոցում կամ ակումբում: Հոգու և մարմնի քայքայման գործընթացը կարող է դրսևորվել ոչ միայն մարմնավոր մեղքերի միջոցով: Դա կարող է ունենալ նաև այլ դրսևորումներ՝ մերձավորի նկատմամբ ատելություն, անվերջանալի վիրավորանքներ, հոգին քայքայող վրեժխնդրություն, հոգեկան խանգարում,

րում և մտավոր այլասերվածությամբ լինում...

Լուկաս 8:17-ում գրված է. «Վասն զի չկայ ծածուկ բան մը որ պիտի չյայտնուի, ոչ ալ գաղտուկ բան մը որ պիտի չգիտցուի ու երևան չելլէ»: Նաև Գաղատացիս 5:19-21-ում. «Արդ մարմինն գործերը յայտնի են, որ ասոնք են. շնութիւն, պոռնկութիւն, պղծութիւն, գիճութիւն, Կռապաշտութիւն, կախարդութիւն, թշնամութիւններ, կռիւներ, նախանձներ, բարկութիւններ, հակառակութիւններ, երկպառակութիւններ, բաժանումներ, Չար նայուածքներ, մարդասպանութիւններ, գինովութիւններ, անառակութիւններ, ու ինչ որ ասոնց նման են. գոր հիմակուրնէ եւ ձեզի կը զրուցեմ, ինչպէս առաջուրնէ ալ կը զրուցէի, որ այսպիսի բաներ գործողները Աստուծոյ արքայութիւնը պիտի չժառանգեն»:

Բայց կարո՞ղ է մարդը բժշկվել մահացու ախտից... որտե՞ղ փնտրել ելքը:

Եկեք տեսնենք, թե ինչ տեղի ունեցավ սիրիացի զորահրամանատար Նեեմանի հետ. «...թող անիկա ինծի գայ, ու գիտնայ թէ Իսրայէլի մէջ մարգարէ կայ: Եւ Նեեման իր ձիերովը ու կառքովը գնաց, ու Եղիսէի տանը դուռը կայնեցաւ: Ու Եղիսէ մարդ մը

ղրկեց անոր՝ ըսելով, Գնա Յորդանանու մէջ եօթը անգամ լուացուէ, և մարմինդ քեզի կը դառնայ, ու կը մաքրուիս: Ու Նեեման բարկացաւ ու գնաց՝ ըսելով, Ահա ես կ'ըսէի որ անիկա անտարակոյս իմ քովս պիտի գայ ու կայնի, և իր Եհովա Աստուծոյն անունը պիտի կանչէ, ու ձեռքը այն տեղին վրայ պիտի երերցնէ, ու բորոտութիւնը բժշկէ: Դամասկոսի Աքանա ու Փարփար գետերը Իսրայէլի բոլոր ջուրերէն աղէկ չեն. միթէ չեմ կըրնար անոնց մէջ լուացուիլ ու մաքրուիլ. և դարձաւ բարկութիւնով գնաց: Իսկ անոր ծառաները մօտեցան, ու անոր խօսեցան՝ ըսելով, Ով հայր, եթէ մարգարէն քեզի մեծ բան մը ըսէր՝ պիտի չընէիք. ուր մնաց որ անիկա քեզի, Լուացուէ ու պիտի մաքրուիս, ըսաւ: Այն ատեն անիկա իջաւ, ու Աստուծոյ մարդուն խօսքին համեմատ եօթը անգամ Յորդանանու մէջ լուացուեցաւ. ու անոր մարմինը պզտիկ տղու մը մարմինին պէս եղաւ, ու մաքրուեցաւ: Եւ անիկա իր բոլոր բանակովը Աստուծոյ մարդուն դարձաւ, ու գնաց անոր առջև կայնեցաւ, ու ըսաւ, Ահա հիմա գիտցայ որ բոլոր երկրի վրայ Աստուած չկայ, բայց միայն Իսրայէլի մէջ. ուստի հիմա, կ'աղաչեմ, քու ծառայէդ ընծայ մը ընդունէ» (Գ Թագ. 5:8-15):

Նեեմանն օգնության համար գնաց Աստծո մարգարե Եղիսեի մոտ: Ժամանակակից «Նեեմանները», որոնք պայքարում են Քրիստոսի եկեղեցու դեմ, հաճախ են հայտնվում նմանօրինակ վիճակների մեջ:

Մի դեպք եմ մտաբերում. Սովետմիության տարիներին մահացու հիվանդ քննիչը գնում է բանտախուց՝ դատապարտյալ հավատացյալների մոտ, և խնդրում, որ իր համար աղոթեն, չնայած այն բանին, որ հենց ինքն էր նրանց երկրորդ անգամ ազատազրկման դատապարտել միայն այն բանի համար, որ չէին ուրացել Հիսուսին:

Մի անգամ մի բարձրաստիճան պաշտոնյա մի քանի ժամ շարունակ ինձ համոզում էր, որ համաձայնեմ իր աթեիստական գաղափարների հետ: Տեսնելով, որ իր ջանքերն ապարդյուն են՝ գնա-

լիս ինձ խնդրեց. «Խնդրում եմ, այնտեղ՝ եկեղեցում, իմ հիվանդ մոր համար աղոթե՛ք. նա վերականգնանա՞նք քաժնում է, բժիշկներն անզոր են...»:

Բժշկում է միայն Աստված: Նրա համար անհնարին ոչինչ չկա: Նա կարող է բժշկել ոչ միայն մարմինը, այլև հոգին, միայն թե դիմե՛ք Նրան: Նա արդեն միլիարդավոր «բորոտների» բժշկել է ու որդեգրել:

«Եւ ահա բորոտ մը եկաւ, երկըրպագութիւն կ'ընէր անոր ու կ'ըսէր, Տէր, եթէ ուզես, կրնաս զիս մաքրել: Եւ Յիսուս իր ձեռքը երկընցընելով դպաւ անոր ու ըսաւ, Կուգեմ, մաքրուէ, և շուտ մը անոր բորոտութիւնը մաքրուեցաւ» (Մատթ. 8:2-3):

**Մ. Լիտվինչուկ,
«Նաշի դնի» շաբաթաթերթ,
31.03.2007, N2019**

ՂՈՒՔ ԸՆՏԻՐ ԱԶԳ ԵՔ

«Բայց գիտցէ՛ք որ Տէրը իրեն նուիրուած մարդը որոշեց. Տէրը պիտի լսէ իրեն կանչելու ատենս» (Սաղմ. 4:3):

Կարդալով այս Սաղմոսը՝ հասկանում ենք, որ Սաղմոսի հեղինակը շրջապատի կողմից կամ ճիշտ չի ընկալվել, կամ էլ ընդհան-

րապես չի հասկացվել: Ո՛չ, ամբարիշտները բարեպաշտներին չեն կարող հասկանալ. նրանք ծիծաղում են բարեպաշտների վրա, որովհետև սիրում են ունայնությունը ու փնտրում են սուտը: Բարեպաշտ մարդկանց չեն հասկանում նույնիսկ նրա ընտանիքի անա-

պաշխար անդամները, որովհետև Աստված բարեպաշտին տալիս է անցվորի և օտարականի բաժին: Վերստին ծնվածների ապրած կյանքն անհասկանալի է նրանց, ովքեր վերստին ծնունդ չունեն: Սուրբ Հոգի ստացած մարդը նոր Հոգի ունի իր ներսում: Այդ Հոգին այնքան եզակի է, որ մարմնավոր միտքն անկարող է Նրան հասկանալ: Հոգևոր բաները մարդը կարող է հասկանալ միայն այն ժամանակ, երբ նա Հիսուս Քրիստոսով նոր ծնունդ է ստանում: Անհավատները տեսնում են, որ հոգևորի գործողությունների դրդապատճառները իրենց անհասկանալի են՝ նա զորություն ունի, որը իրենք չունեն, նա մի բան է փնտրում, ինչը իրենք չեն ցանկանում: Այդպիսով, քրիստոնյան կամաց-կամաց դառնում է Քրիստոսի նման, Ում մասին ասված է, որ հրեաները չճանաչեցին իրենց Թագավորին, հավերժական Աստծո Որդուն, այդ պատճառով էլ աշխարհը մեզ չի ճանաչում, քանի որ չընդունեց Նրան:

–Դուք շատ տարօրինակ մարդ եք,– ասում է քրիստոնյային ինչ-որ մեկը:

–Ես շնորհակալ եմ այդպիսի վկայության համար,– պատասխանում է քրիստոնյան:– Ես հենց այդպիսին եմ ցանկանում լինել, ինչ-

պես ասում է Պետրոս առաքյալը. *«Բայց դուք ընտիր ցեղ մըն էք, թագաւորական քահանայութիւն, սուրբ ազգ, սեպհական ժողովուրդ մը...»* (Ա Պետր. 2:9):

–Այո՛,– պատասխանում է անապաշխարը,– բայց ձեր մեջ ինչ-որ տարօրինակ բան կա, որն ինձ դուր չի գալիս: Երբեմն թվում է, որ ձեր ներկայության մեջ անհնար է դիմանալ:

–Ես էլի՛ շնորհակալ եմ Ձեզ,– պատասխանում է քրիստոնյան,– որովհետև դուք միայն լրացնում եք մեր Տիրոջ Խոսքերը. *«Եթէ աշխարհէ եղած ըլլայիք, աշխարհ իրենները կը սիրէր. բայց որովհետև աշխարհէ չէք, հապա ես ձեզ աշխարհէ ընտրեցի, անոր համար աշխարհ ձեզ կ'ատէ»* (Հովհ. 15:19):

Այո՛, թանկագիններս, դա այդպես է, և եթե դուք այս աշխարհի մարդկանց «տարօրինակ» չթվաք, եթե անաստվածները ձեզ չեն ծաղրում, եթե նրանք ձեզ չեն զրպարտում, եթե դուք չեք տեսնում որևէ տարբերություն ձեր և աշխարհի միջև, և եթե նրանք չեն տեսնում տարբերություն ձեր և իրենց միջև, դա նշանակում է, որ դուք Աստծո անկեղծ որդին չեք: *«Մի զարմանաք, եղբայրներս, եթէ աշխարհ ձեզ ատէ: Մենք գիտենք որ մահէն կեանքի փոխուեցանք,*

վասն զի եղբայրները կը սիրենք» (Ա Հովհ. 3:13-14): Բայց աշխարհի մարդը չի կարող հասկանալ բարեպաշտ մարդու բնավորության առանձնահատկությունները և չի էլ սիրում նրա հետ շփվել:

Փանք Տիրոջը, որ մեր սիրտը փակված չէ Տիրոջից, և Նա հասկանում է մեզ: Եթե Աստված է մեզ հասկանում, ապա ինչ նշանակություն ունի՝ մարդիկ մեզ կհասկանան, թե ոչ: Եթե Նա լսում է մեր թաքուն աղոթքը, պետք չէ այդ մասին հայտնել շրջապատի բոլոր մարդկանց: Եթե ձեր անկեղծ ցանկությունները հասկանալի են երկնքում, մի վախեցեք, եթե նույնիսկ դրանք քննադատվում են երկրի վրա: Եթե ձեր ցանկությունները,

ձեր սկզբունքները, որոնցով առաջնորդվում եք, այնպիսին են, որ դուք կարող եք արդարանալ դատաստանի օրը, չարժե կանգնել ձեզ ծաղրող «իժերի» սերնդի առաջ: Բարեպաշտ եղեք և մի վախեցեք: Եվ եթե ձեզ չեն հասկանում և այլափոխում են ձեր խոսքերը, եթե ձեր հեղինակությունը ոտնակոխ են անում և թաղում մարդկային կարծիքների մեջ, մի վախեցեք, քանի որ «հեղինակության հարությունը» նման է մարմնի հարությանը. և «Այն ատեն արևի պես պիտի փայլին արդարները իրենց Հօրը թագաւորութեանը մէջ» (Մատթ. 13:43):

Չարլզ Սպեյքեն

ՎԼԿՆՅՈՒԹՅՈՒՆ

Ուգանդայում ես քոլեջի ղեկավար էի: Ասեմ ձեզ, որ երկիրը ղեկավարվում էր մուսուլմանական քաղաքական ռեժիմի կողմից: Վարչակազմի ղեկավարը իսլամ էր դավանում և ատում էր քրիստոնյաներին: Նրա նպատակն էր՝ երկրում հինգ տարվա ընթացքում վերացնել քրիստոնեությունը: Նա արգելել էր երկրում առկա քրիստոնեական եկե-

ղեցու բոլոր քսանյոթ հոսանքների գործունեությունը: Քրիստոնյաները Աստծուն պաշտում էին իրենց տներում:

Մի անգամ մեր քոլեջի տարածքում կայծակը հարվածեց հոսանքի ենթակայանին, և հոսանքազրկվեց ողջ քոլեջը: ԱՄՆ-ում այդպիսի դեպքում ձեզ ընդամենը պետք է վերցնել հեռախոսն ու զանգել էլեկտրացանց: Նրանք կը-

գան և կարճ ժամանակում այն կնորոգեն: Բայց Ուզանդայում այդպես չէ, քանի որ մենք նույնիսկ հեռախոս չունենինք: Էլեկտրական հոսանքի մատակարարման վերականգնման միակ միջոցը մոտակա ենթակայանից (որը հեռու էր մոտ 32 կիլոմետր) նոր պահպանիչներ բերելն էր, հետո այն սեփական ուժերով տեղադրելը 2000 վոլտ լարվածության առկայության պայմաններում: Բայց մի այլ վտանգ ևս կար. մեր քուլեջի և ենթակայանի միջև տեղակայված էր այդ վարչակազմին ծառայող մի զորամաս: Զորամասի ծառայողները հայտնի էին իրենց դաժանություններով՝ սպանություններ, թալան...

Ոչ ոք չէր համարձակվում գնալ այդ ենթակայան, նույնիսկ քուլեջի համապատասխան ծառայողներն էին խուսափում այդ «գործից»: Բայց ես որոշեցի գնալ:

–Դու, ինչ է, հիմա՞ր ես, ինչու՞ ես դիմում այդ վտանգավոր քայլին, – ասաց ինձ իմ միսիոներ ընկերը: Ես նրան պատասխանեցի.

–Ո՛չ, քրիստոնյաներն իրենց կյանքը վտանգի չեն կարող ենթարկել, քանի որ մենք արդեն մեռել ենք Քրիստոսի մեջ: Կողոսացիս 3:3-ում գրված է. «Վասն զի դուք մեռաք, ու ձեր կեանքը պահուած է Աստուծոյ քով Քրիստոսի

հետ»:

Ես խոսում էի Արևմտյան Աֆրիկայի լեզվով՝ սախիրիերեն, բայց Ուզանդան նույնպես ուներ իր սեփական լեզուն, որը կոչվում էր լյուգան: Ես այն ժամանակ փորձում էի սովորել այդ լեզուն ևս: Իմ ենթականերից մեկին խնդրեցի գալ ինձ հետ: Նա չէր ցանկանում, բայց ստիպեցի, որ նա, որպես թարգմանիչ, ուղեկցի ինձ:

Եվ մենք ճամփա ընկանք: Զորամասին մոտենալիս ճամփեզրին տեսանք մի հյուղակ: Երբ մոտեցանք, լսեցինք, որ ներսում խոսում են լյուգաներեն: Իմ ուղեկիցն ասաց.

–Սեղմիր գազը:

–Ո՛չ, այդ տղաներն ավտոմատ զենքեր ունեն, և երբ նրանք սեղմեն ձգանը, ինձ ու քեզ հաստատ մի-մի գնդակ կհասնի, մենք պետք է կանգնենք, – պատասխանեցի ես:

Մեքենան կանգնելուն պես խրճիթից դուրս եկան երեք հարբած, կատաղած զինվորներ: Նրանք բացեցին մեքենայի դուռը, մեզ քարշ տվեցին դուրս և սկսեցին գոռոռալ: Դա ամենայն հավանականությամբ հսկիչ անցագրային կետն էր, որի մոտ նախազգուշացնող ոչ մի նշան չկար, բայց ըստ նրանց «տրամաբանության», մենք պետք է իմանայինք այդ մա-

սին: Ուղեկիցս Ուզանդայի լեզվով փորձում էր բացատրել նրանց, թե ով ենք մենք և ինչու կանգ առանք: Սակայն այդ երեք զինվորները Ուզանդայի լեզվով չէին խոսում: Նրանք խոսում էին սախիի լեզվով, ինչով ես էի խոսում: Նրանցից կոչումով ավագը հրամայեց՝ գնդակահարի դրան՝ ցույց տալով ուղեկցիս: Ի՞նչ կանեիք դուք, եթե լինեիք իմ փոխարեն: Ինձ հոգևոր դպրոցում չէին սովորեցրել, թե ինչ կարելի է անել նման իրավիճակում... Ես ձեռքս մեկնեցի ու բռնեցի այդ զինվորի հրաձիգի փողն ու իրենց լեզվով գոռացի՝ կանգնել, զգաստ: Երեք զինվորներն էլ ըզգաստ շարվեցին իմ առաջ և պատիվ տվեցին: Ես նրանց հարցրեցի՝ դուք ինձ չե՞ք ճանաչում: Բանից պարզվեց, որ նրանք Նախապատրաստական կուրսերն անցել էին հրեական զինվորական ճամբարում, և նրանց թվաց, որ ես այդ ճամբարի ղեկավարներից մեկն եմ: Ես նրանց ասացի.

–Երբ ես ետ դառնամ, ձեզ պետք է տեսնեմ այստեղ զգաստ կանգնած:

–Ճիշտ այդպես,– պատասխանեցին նրանք:

Երբ նստեցինք մեքենա, իմ ուղեկցի բերանը բաց էր մնացել: Նա ինձ ասաց.

–Դու ինչու՞ այդպես ասացիր:

–Հիշիր՝ ինչ էր ասում Հիսուսն Իր աշակերտներին, որ նման պարագաներում պետք չէ մտածել, թե ինչ ասեք. Սուրբ Հոգին ձեզ կհուշի այն, ինչը մեզ պետք է,– պատասխանեցի նրա զարմացած հարցին:

Սուրբ Հոգին լավ գիտեր, թե այդ մարդիկ ինչ լեզվով են խոսում և ինչ արտահայտություններ կարող են հասկանալ այդ վիճակում: Երբ մենք ետ էինք դառնում, նրանք, ոտքների վրա հագիվ իրենց պահելով, փորձում էին ինձ պատիվ տալ: Ի պատասխան նրանց ջանքերի՝ ես էլ նրանց պատիվ տրվեցի, և մենք վերադարձանք տուն:

Ցավոք, ինձ շուտով արտաքսեցին այդ երկրից: Ուզանդայից տեղափոխվեցի Եթովպիա: Մի տարի անց Եթովպիայի Նախկին վարչակազմը փոխվեց կոմունիստականով, Նախկին առաջնորդին մահապատժի ենթարկեցին... Նոր վարչակազմի որոշմամբ այդ երկրում յուրաքանչյուր ոք պետք է դաստիարակվեր կոմունիզմի գաղափարախոսության համաձայն: Քրիստոնյաներից շատերն ընդունեցին կոմունիստական գաղափարախոսությունը, որովհետև որպես գաղափարախոսություն՝ կոմունիզմը հանդիսանում է հասարակական անարդարության լուծման

գիտական միջոցը, ինչպես ասել է Մարքսը, չնայած այն բանին, որ այն գործնականում մարդուն տանում էր հանցագործության: Այդ ժամանակ, համաձայն ՄԱԿ –ի վիճակագրության, Եթովպիան Աֆրիկայի ամենաաղքատ երկրներից երրորդն էր: Մարդիկ շատ աղքատ էին ու բոլորովին անպիտան պետական կառավարման հարցում: Երկրի հարստության 90%-ը գրտնրվում էր մարդկանց 10%-ի ձեռքում: Այդ պարագայում կոմունիզմը շատ խոստումնալից էր նրանց համար, և շատ քրիստոնյաներ հրաժարվեցին Քրիստոսից: Այդ ժամանակ ես գրեցի «Քրիստոնեություն՝, թե՛ մարքսիզմ» գիրքը, որը քննադատում էր կոմունիզմի գաղափարախոսությունը: Դուք այդպիսի բան չեք կարող անել կոմունիստական երկրում, բայց այն լույս տեսավ այդ երկրի լեզվով, և սկըսվեց պայքարն իմ դեմ...

Հինգ տարի անց ինձ տեղափոխեցին Քենիա: Ես ու կինս գնացինք ներգաղթային ծառայություն, որպեսզի երկրից դուրս գալու թույլտվություն ստանայինք: Մեզ ընդունող ծառայողը մինչև ուղն ու ծուծը կոմունիստ էր: Մեր անձնագրերը ձեռքին՝ մի հաստ գրքի մեջ ինչ–որ բան էր փնտրում: Կես ժամ հետո, երբ իմ համբերությունը

հատվեց, ես նրան հարցրեցի. «Ինչ եք փնտրում, գուցե ես ձեզ կարողանամ օգնել»: Նա պատասխանեց. «Այս գրքում գրանցված են կոմունիստական կուսակցությանը դեմ եղող բոլոր մարդկանց անունները»: Մեջքովս սարսուռ անցավ. համոզված էի, որ իմ անունն այդ գրքում է: «Դուք ինչ կարող եք անել, եթե իմ անունը գտնեք այդ գրքում. ես ԱՄՆ քաղաքացի եմ»,– հարցրեցի նրան: Նա հեզնանքով ինձ պատասխանեց. «Մի՛ վախեցեք, հատուկ կանոններ և միջոցներ կան ձեզ նրմանների հետ վարվելու»: Գիտե՞ք ինչ նկատի ունեք նա՝ կարող էին քեզ գնդակահարել, կամ տանել անտառ և բաց թողնել այնտեղ: Այդ անտառներում բորենիներ կային, եթե դուք նրանց ձեռքն ընկնեիք, ձեզ պատառ–պատառ կանեին և այնպես կհոշոտեին, որ Կենտրոնական հետախուզական վարչությունն անգամ ձեզ չէր կարող գտնել: Ես ետ դարձա իմ տեղը, իսկ այդ սպան շարունակում էր իր փնտրտուքը ևս երկուսուկես ժամ: Հետո վերցրեց իմ անձնագիրն ու ելքի թույլտվության կնիքը դրեց այնտեղ: Ինչ թեթևություն... Ես ասեմ ձեզ, թե ինչ տեղի ունեցավ ինձ հետ այդ երկուսուկես ժամվա ընթացքում. իմ հավատքն ու իմ

զգացմունքները զատվեցին միմյանցից... Զգացմունքներս հիասթափության աստիճանի բացասական էին. համոզված էի, որ ողջ-առողջ այդ երկիրը չեմ լքի, բայց իմ հավատքն ասում էր. «Աստծո հավերժական սիրով եմ

ես քեզ սիրել և մինչև օրերի վերջը քեզ չեմ թողնի»: Երկուսուկես ժամ ես ամուր բռնել էի հավատքս Հիսուս Քրիստոսի նկատմամբ: Անձնագրումս սպան կնիք դրեց:

ԺԱԲ ՍԵՎԵՅԵՐ

ՋԱՆԻԿ ԵՂԲՈՐ ՎԿԱՅՈՒԹՅՈՒՆԸ

Մի անգամ մեր Աբովյան քաղաքում մեզ հրավիրեցին՝ մեծահասակ մի մարդու հետ Աստծո Խոսքից գրուցելու: Ստացվեց այնպես, որ երբ մենք մտանք ներս ու բարևեցինք, այդ պապիկը, մեզ համար անսպասելի, հարցրեց.

-Դուք հավատացյալ եք:

-Այո, հավատացյալ եմ,- հաստատեցինք մենք:

-Մի հարց եմ ուզում տալ,- շարունակեց անկողնում պառկած ծերունին:

-Ինչո՞ւ եմ,- ասացի ես:

-Ասա ինձ, որոնք են հավատացյալների իրավունքներն ու պարտականությունները:

Անկեղծ ասած, ես հանկարծակիի եկա, մտքովս անգամ չէր կարող անցնել, որ այդպիսի հարց կտան ինձ, քանի որ մենք գնացել էինք, որ իրեն պատմեինք Աստծո մասին, բայց ինքը մեզ հանկարծակիի բերեց իր հարցով: Ես ինքս իմ մեջ մտածեցի. «Հո չենք եկել աշխատանքի ընդունվելու, որ մեզ այդպիսի հարց է տալիս»: Ապա մտքումս սրտանց, անկեղծ աղոթք արեցի. «Տեր, ինչ պատասխանեմ այս մարդու հարցին, որ ճիշտ ստացվի»: Հենց նույն պահին Աստված միտքս բացեց.

-Հավատացյալների իրավունքներն են՝ օգտվել Գողգոթայի Խաչից հոսող բոլոր օրհնություններից, իսկ պարտականությունները՝ լինել աղ ու լույս և Քրիստոսի անուշ հոտը տարածել այս աշխարհում:

Փառք Տիրոջը, այդ պատասխանը նրան լիովին բավարարեց, և Տերը Խոսքի դուռ բացեց Աստծո մեծափառությունը վկայելու համար:

ՍԻՐԵԼԻ՝ ԸՆԹԵՐՑՈՂՆԵՐ

Աստված սիրում է ձեզ և ուզում է, որ դուք հավատաք Իրեն ու փրկություն ունենաք: Այդ մասին կարդում ենք **Հովհաննու 3:16**-ում. «Որովհետև Աստված այնպես սիրեց աշխարհը, որ Իր միածին Որդուն փոխեց, որ ով Նրան հավատա՛ս՝ չկորչի այլ Հավիտե՛նական Կյանք ունենա՛ս»: Եթե դուք ուզում եք ավելին լսել ու իմանալ Աստծո և Նրա Խոսքի մասին, կարող եք դիմել հետևյալ հեռախոսահամարներով.

ԵՐԵՎԱՆ

Ավան	093 81-31-53	Մայիսասյան Օմիկ
Զեյթուն	055 66-82-06, 099 66-82-06	Ալոյինյան Լևոն
Էրեբունի	093 53-43-68	Բարսեղյան Մնացական
Կենտրոն	094 84-35-04	Պետրոսյան Հայկ
Կոմիտաս	093 26-20-72	Ալավերդյան Սարգիս
ՀԱԹ (Բանգլադեշ)	055 72-28-12	Հովհաննիսյան Գևորգ
ՀԱԹ (Բանգլադեշ)	093 38-12-42	Ղազարյան Արտուշ
Նորքի զանգված	099 87-38-88, 077 87-38-80	Ղազարյան Միսիրոն
Նորքի զանգված	091 16-49-45	Անտոնյան Արթուր
Շենգավիթ, Չարբախ	077 55-57-55	Ամիրջանյան Արմեն
Աջափնյակ	093 83-71-31	Վարդանյան Անդրանիկ
Քանաքեռ	093 53-25-26	Ամիրբեկյան Հրահատ
3-րդ մաս	093 83-71-31	Վարդանյան Անդրանիկ

ՇՐՋԱՆՆԵՐ

Աբովյան	094 91-43-24	Քեչիշյան Զանիկ
Ալավերդի	094 30-80-40	Դավիթյան Վալերի
Աշտարակ	098 01-72-60	Սկրտչյան Անդրանիկ
Ապարան	093 77-06-70, 071 77-06-70	Գասպարյան Միշա
Արարատ	094 20-60-36	Ներսիսյան Նորիկ
Արբիկ	077 70-28-38	Փիլոյան Պողոս
Արմավիր	091 75-99-20	Մխիթարյան Ռադիկ
Արմավիր	093 19-52-04	Մարկոսյան Վրեժ
Արտաշատ	093 72-48-88	Համբարձումյան Վաչագան
Արտաշատ (գյուղերը)	093 83-71-31	Վարդանյան Անդրանիկ
Արտաշատ (Ագատավան)	077 28-75-91	Մամվելյան Պերժ
Արցախ	094 00-94-08	Մարդյան Միեր
Գավառ	093 68-84-92	Մանուկյան Վարուժան
Դիլիջան	093 18-77-33	Սահակյան Սասուն
Եղեգնաձոր	077 40-26-24	Մարտիրոսյան Արզուման
Զորավան, Եղվարդ	098 85-05-02, 091 24-53-60	Սկրտչյան Մասիս
Զանգեզուր	094 00-94-08	Մարդյան Միեր
Էջմիածին	093 18-75-30	Սուկաս Էդիկ
Իջևան	093 18-77-33	Սահակյան Սասուն
Հրազդան	094 22-33-15	Օհանյան Աշոտ
Ճամբարակ (Կարմիր)	093 18-77-33	Սահակյան Սասուն
Մասիս	091 71-62-64, 093 71-62-64	Հարությունյան Մելսիկ
Մարտունի	093 86-30-13	Աբրահամյան Մելիք
Նոյեմբերյան	094 92-01-90	Նավասարդյան Ռուբեն
Շիրակի մարզ	099 30-79-69	Դարմանյան Գրիշա
Չարենցավան	093 28-64-13	Հայրապետյան Գևորգ
Սյախտակ	094 92-00-03	Խաչատրյան Արտակ
Սևան	093 48-76-43	Նադարյան Արթուր
Վանաձոր	094 92-00-03	Խաչատրյան Արտակ
Վանաձոր	093 75-09-65	Նազարյան Ալվետիք
Վարդենիս	094 91-44-80	Նշանյան Տոնիկ
Վեդի	094 03-26-16	Աղաբեկյան Գառնիկ (Ռուբիկ)
Տաշիր	093 09-84-33	Սուքիասյան Նորիկ
Տավուշ	093 43-72-33	Օհանյան Արթուր

www.barihur.org
info@bariur.org